

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 7 de Gener de 1928.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	13'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEG.

Anuncis, comunicats i reclams a preus
Pagaments a la bestreta.

Episodis locals de Palamós durant la Guerra de la Independència.

*Trista necessitat la de la terra
trovar la pau per medi de la guerra*

Acabament

«Rvnt. Miquel Mon.—Doméneç Cañis.—Anton de Cabrera.—Joan Danés.—Pau Vinyals, cirurgià.—Pau Matas.—D.ª Ursula Capellà.—Cinto de Álvarez.—Pere Cutiller.—Joan Vinyals.—Josep Capellà.—Lluís Roberto.—Anton Tauler.—Joan Ribes.—Josep Sabat.—Francesc Saballs.—Anton Servià.—Joan Carreres.—Sebastià Reig.—Pere Perals.—Joan Perals.—Jaume Cantanteny.—Francesc Noguera.—Francesc Simon.»

Pocs dies després l'exercit francès passà per concell de guerra sentenciant a pena de mort als malograts Josep Vilar, Esteva Sureda i Josep Pallí, naturals de Calonge, els quals foren fustellats en el foso de darrera l'era anomenada d'en Suliveres.

X

Restants hérois d'aquella jornada, quals noms no consignen els escrits consultats, descansen en pau formant part de la legió anónima que sols Deu coneix, però admira la Pàtria agràida.

Oh! que bé qu'us escauria un monument que perpetués vostra memoria, aixecat en el lloc mateix en que vessaren llur sang en defensa de la Pàtria.

Propis i estranys al visitar aquesta hermosa vila, avui tan exuberant en totes les manifestacions de vida, respectuosos es descobririen davant d'ell remembrant les gestes d'aquells valents qui despengueren cabals, hicendes, energia i fins la vida en profit de la Pàtria triomfant i gloriosa.

I ja que a la pau, joia del ànima fruïda durant una centúria es déu la plaent eflorescència de Palamós en les arts, lletres, industria i comerç, preguem per a que aquella no s'interrompi, a fi de que la vila fundada per Pere el Gran, pugui assolir una incommensurable grandesa a que la fan mereixedora la virtut i honra dels seus avantpassats.

Avui aquesta vila amb la institució dels «Jocs Florals» com si no tingués prous títols de gloria, n'afegeix un altre a sa corona. Per més que sembli de moment una festa sols d'esplai i diversió culta, contribueix en gran manera a la obra de regeneració a que tots aspirem en bé i grandesa de la nostra estimada Catalunya.

FELIX PARADEDA, PVRE.

CASA DE COMERÇ **Baldomer Pellicer**

Rellotgeria † Optica † Venda i recomposició de tota mena d'ulleres † Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglèsia, 1

PALAMÓS

El segell de la bondat

En les relacions humanes és d'un gran interès el conèixer el grau de bondat que posseeixen les persones amb qui tractem. Gairebé ha estat una dèria de totes les generacions el volguer descobrir per senyals exteriors les afeccions internes del proïsme. S'han valgut empíricament de la diferència de raça i de nacionalitat, del vestuari i de les creences polítiques i religioses. Els frenopates, d'una manera més o menys científica, han buscat en la forma exterior del cap la valoració de les facultats mentals, i per consegüent llurs estudis els han portat també a localitzar la bondat dins la forma del nostre cervell.

Hi ha persones que, només de contemplar-les un moment, ens fan exclamar: Quina cara de bondat! Però, hi haurà ningú que pugui dir-nos com ha d'ésser aquesta cara per a que hom la vesllumi aquesta mateixa bondat que sense saber com descobrim? Quasi podem assegurar que no. Tant en la bondat com en els anys passa una cosa semblant: tothom s'esforça en descobrir-los per damunt de l'epidermis, però ningú sap fixar les senyals característiques.

Si aquesta incertitud passa amb la nostra fesomia, amb la nostra faç, seient dels ulls, que, segons expressió d'alguns psicòlegs, són els espills de la nostra ànima, quan difícil no haurà d'ésser endevinar la bondat dels homes examinant superficialment llurs abillaments! Seria una estúpida considerar més bons als qui porten tal o qual vestit, tal o qual distintiu. La veritable bonhomia no prové de lo que portem a sobre, sinó de lo que tenim dins, formant part integrant del nostre ésser.

Resulta d'una infantilitat tonta creure que només els rics, només els pobres, o només els monàrquics, o només els republicans, o només els catòlics, o només els protestants, etc. formen en la categoria dels bons. En cada un d'aquests sectors oposats s'hi troben homes de gran bondat i homes indignes. I és que no tots els qui pregonen que pertanyen a una comunitat, no tots els qui es vanten de portar un distintiu en la solapa, per honorós que sigui, ho són de cor, espontàniament, per pròpia inclinació. És la cosa més natural que així sigui, si tots som fets de carn pecadora.

L'únic segell de bondat que devem admetre és el róssec de les bones obres, d'aquestes obres bones que representen els nostres deures i que hem oblidat després de molt parlar, potser massa, dels nostres drets. Hem gallejat excessivament d'homes d'ideals i no hem sabut mantindre aquell esperit germanívol

que a tots deu juntar-nos per al compliment d'actes de justícia humana, que algú anomenarà de caritat. Per a nosaltres aquest esperit deu informar tota l'actuació dels homes que sentin fretura per la bondat, que persegueixin un millor benestar per al proïsme. De no ésser així, totes llurs paraules, totes llus manifestacions públiques, tots llurs distintius no seran res més que altres tantes formes de la hipocresia.

Aquest segell de bondat és el mateix que preconitzava Santa Teresa de Jesús, quan escrivia: «Se serveix millor a Déu fent obres humanes, que en contemplacions divines». I un altre autor, que sentim no recordar, afegia: «La millor manera d'honrar a Déu és no abandonar els homes per Ell creats».

T.

LA BOJA

Era un capvespre d'agost. Desitjós de fruit d'un dels més formosos espectacles amb que natura ens regala cada jorn, la posta del astre rei, em dirigia a un rocam que hi ha cap a l'acabament de la platja. Quin espectacle més gran! Encesos els núvols pels últims destells de Febus, reflectien sobre la blavor de la mar, produint, el purpra i el blau, un color jamai obtingut en la paleta pels més grans pintors. Pensant anava jo que deu ésser aquesta l'hora escollida per les sirenes per a tentar amb sa melosa veu als mariners qui naveguen amb ruta a les noves terres, quan vareig trovar a en Pau, un mariner de cap a peus, un veritable llop de mar, amb sos pantalons de vellut, una brusa negra, una pipa tosca als llavis i cobrint aquell cap, digne inspirador del Greco, una testa curtida pels vents de tots els mars, i un berret de lona amb l'ala davantera alçada.

—On se va, Pau?

—Si, que ha de fer un? un cop arranjades les palangres s'ha de donar un tomb, que deia «aquell»

Quan més engrescat estava l'home explicant-me que era bon any, que la sardina n'era grossa, que els llubarrus eren molt sabis, s'escaigué a passar per davant nostre una dona d'incomparable beutat encar que de semblant trist. —Qui és aquesta dona? vaig preguntar. —Aquesta dona és «la boja»— va contestar-me en Pau, i com que arribats erem al roquisser objecte dels nostres passos; encengué sa pipa i amb gran parsimònia prosseguí

Jo era jove encara quan arribà la Marguerida, que així es diu la boja, en aquesta vila. Com qu'era tan formosa desseguida tingué un sens fi de pretendents,

entre ells n'hi havia un, en Lluís, que per sa arrogant figura conquerí ben prompte el cor de na Marguerida, casant-se després d'un curt festeig.

Tot anave bé; sa casa era neta i polida i en ella s'hi endevinava la má d'una dóna superior. Un jorn després d'haver sortit els pescadors, el celatge es comença a posar amenaçador, el vent engegava uns bufaruts que feien por. El temporal era arribat i al defora de les blanques casetes els elements desencadenats feien sentir llurs crits de guerra. Al dins, una mare, una esposa, uns fills, ploren desconhortadament.

(Acabarà)

C. T.

FUTBOLERES

Palamós S. C. o

C. E. i D. A. 1

Diurne passat en el camp d'esports d'aquesta localitat tingué lloc l'esmentat encontre corresponent al Campionat Provincial, partit primer de la primera volta que havia estat suspés pel mal temps.

L'espectació que dit encontre havia despertat es vegé palesada amb el nombrós públic que el presenciá i a fé que els dos bándols contencents respongueren, amb el seu joc vistós i mogut, a l'interés amb que els espectadors varen seguir-lo, però l'actuació totalment desencertada de l'árbit fou la causa que el partit no acabés amb el resultat que mereixia.

Considerat l'encontre amb imparcialitat, aquest havia d'acabar amb un empat a un gol, car deu tenir-se en compte que durant quasi tota la primera part els forans dominaren completament. Els palamosins en un moment d'atac a la porta contraria s'apuntaren penal que no fou concedit per l'árbit, creiem que per considerar que la falta no mereixia ésser castigada amb la pena máxima.

El segón temps cambiá molt d'aspecte, el domini fou alternat i fins podem dir que els nostres portaren més moments de perill a la porta contrária, que no ells a la nostra. En Gou, que durant tota la primera part no lográ desvetllar-se, a la segona pará i serví moltes pilotes a la davantera, quina railla no sabé aprofitar-se, dones xutá sempre a massa distancia del marc contrari, facilitant d'aquesta forma la tasca d'en Soler. Durant aquesta segona part, els ganxons incorregueren novament en penal degut a una brutal escomesa al nostre davanter centre, aquest penal que no admetia discussió, tampoc fou concedit per el refere. El públic, amb raó, no deixa de reclamar-lo, pe-

ró tot fou debades; es veu que en Peris volia confirmar-nos lo que ja ens havia manifestat abans del partit: que no és partidari dels penals.

De l'actuació dels locals cal remarcar en Mayor i en Barber I, que en el seu nou lloc de mig ala va agradar-nos molt, la davantera bastant bé, però amb el defecte de xutar de massa lluny.

Dels guixolencs, en Nanci a la primera part; els dos exteriors de la davantera i l'interior dreta.

KOH-I-NOOR

A BARCELONA

R. C. D. Espanyol, 3

Tarrasa, F. C. 1

En el camp del primer es va jugar aquets partit corresponent a la segona volta del campionat de Catalunya.

Per més que el resultat sembla indicar la superioritat de l'Espanyol sobre el Tarrassa, no fou aixís ja que degut a la gran actuació del porter del Tarrassa, Sabater, qui va fer del seu marc una gran defensa, fou motiu de que el domini exercit per l'equip de can Rabia, sobretot en la segona part, no pogués traslluir-se en un resultat més contundent.

A la primera part fou el Tarrassa qui doná sensació d'equip, marcant en Broto el primer gol i únic del Tarrassa després d'haver dominat bastant al seu contrari.

La davantera i mitjos de l'Espanyol en aquesta part no s'entengueren poc ni mica, donant l'impressió de que si a la segona part no es compenetraven més en llur joc, el partit podria tindre un final inesperat fins i tot per ells mateixos. Començada aquesta es veuen els desitjos de millorar el resultat, començant un joc de combinació que serveix per a desbaratar el del contrari, marcant en Ventolrà el gol d'empat que fou molt aplaudit. Transcorreguts cinc minuts, n'Estrada recull un pase d'en Comes que converteix en el segón, gol notant-se entre els incondicionals de l'Espanyol gran content per considerar des d'aquest moment guanyat el partit per als realistes.

Pocs moments abans d'acabar es tira un corner contra el Tarrassa que serveix per a marcar, per mediació d'en Trabal el tercer i últim gol.

Del Tarrassa es llúren En Sabater, que fou el millor dels vintidós, seguint-lo en ordre de mèrits en Massaguer i en Broto. De l'Espanyol, en Portes, la línea mitja i en Ventolrà, Vilar i Comes a la davantera.

L'arbitratge d'en Comorera, molt enérgic i encertat.

E. S.

Noticiari

El Casino la Unió celebrà el seu tradicional ball de Cap d'Any que va veure's molt concorregut.

La vigília de Reis seguint la costúm d'anys anteriors, sortiren en cavalcada produint la natura alegria a la quitxalla que'ls esperava en el carrer Major.

Ha marxat a residenciar-se a Brusel·les en Joan Bou

En el partit celebrat ahir a Olot entre l'equip d'aquella ciutat i el nostre, sortí vencedor aquest per 3 gols a 2' que foren marcats 2 per Miró i 1 per Molla.

El moviment demogràfic de la vila durant el finit Desembre ha estat com segueix:

REGISTRE CIVIL:—NAIXEMENTS Juli Escofet Ferrés, Josep Alve Masillach, Maria Poch Turró, Aurora Alveres Bonhome, Josepa Sureda Solés, Josep M.ª Juhert Gruart, Francisco Ballesta Urenya, Maria Tur Forné, innomenats Amela Caudet, Sistané Garrell, Santamaria Llauies.

DEFUNCIONS:—Genís Casadevall Junquera de 80 anys, Joan Sureda Perich, 73 anys; Pere Pujol Pagés, 69 anys, Maria Pallí Deulofeu, 48 anys; Magdalena Sureda Andreu, 75 anys, Maria Palet Jofra, 50 anys; Maria Peridh Ferrer, 87 anys i Sebastià Pujol Pagés 61

MATRIMONIS:—Jaume Sitges Costal amb Dolors Casasà Rovira, Joan Sisterna Cané amb Antonia Alegre Tarrés i Lluís Bofill Serra amb Maria Corts Tai Tixe,

ESPECTACLES:—«Saló Carmen»- Avui i demà es projectarà «La Model de Paris» per Bert Lytell Arthur Hoyt

Econòmic Cine:—Projectarà «El Príncep de Pilsen» per Anita Stewart.

R. P.

Els vostres encàrrecs seran servits amb promptitut i economia si els recomaneu a les agències del camió que fa el servei Barcelona i vice-versa.

TANTARANTANA, 23
MAJOR, 6

Albert Bañeras

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.
Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.
Confèrencies de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports